

Peter vẫn thường lui tới nhà Lâm, hỏi thăm sức khỏe của Lâm. Có bữa thì lái xe đưa Lâm đi ra ngoài ăn. Có bữa thì mua đồ ăn về nấu cho hai người ăn.

Một ngày kia Lâm đề nghị Peter lái xe lên San Francisco General Hospital. Tầng lầu trên hết dành cho những người bị AIDS. Bệnh nhân gầy ốm chỉ còn da bọc xương, mắt lơ lơ không hồn. Lâm nói:

–”Có mấy lần tao bị nhập viện ở đây và tao tưởng tao ra đi vĩnh viễn. Tao có quen một thằng Asian nằm cạnh giường tao, nó cũng đẹp trai nhưng nó xanh xao hơn tao. Tới đây tao giới thiệu cho mày biết nó.”

Sau khi viếng thăm bệnh viện Peter về lại nhà Lâm, ngồi lại một chút chờ chị hai của Lâm đem cơm chiều đến. Có tiếng xào xạt ngoài cửa. Lâm đứng dậy, đi chậm chạp, một cách yếu ớt và mở cửa cúi xuống bụng hai tay cái ga men cơm.

Tháng 9, năm 1997.

Peter bận đi công tác xa. Trở về lại studio của Lâm mới biết chủ nhà đã cho người khác mượn. Peter chạy lên San Francisco General Hospital. Cô y tá nói Lâm đã trút hơi thở cuối cùng cách đây một tuần.

Viết để tặng những cha mẹ có con cái là gay/lesbian.

Nhân dịp ngày Lễ của Mẹ.
Trần Lương Hoa YKH 5

In Memoriam

To my friend Nguyễn Văn Vinh

*There was a time when the phone rang
My soul responded but my hand delayed
the moment you started greeting
As the fear mounted
I did not know what horizon we would search
What depth we would go to find the beginning of
a question.
I did not know how much soul searching would be
involved
whether I had the strength that particular day to
follow your drift.
So many questions we asked.
So few answers we found!
Yet each call you made filled my day with fear and
savage joy.
Now you are gone and my line went dead
Who will talk to me about God, and Hell, and Hell
on earth
Who will talk to me about sin and redemption?
I reread the books we read together
turning the yellowed pages.
I walk alone among the live oaks
Thinking about so much exploration
So much pain we shared.
All I can do is to look at the people you loved
Who feel the same way the emptiness around us.
All I can do is to listen to their excited litanies of
the joys in time past.
But there will be an end to all this
When the stars shine around us
When the suns and the moons revolve under our
feet
Among the fleecy flocks of white clouds.
And then we will renew our discussions
Momentarily interrupted.
Then there will be fewer questions
and many more answers.
There will be more light than darkness;
There will be more shine than rain.
I will stand and contemplate a beautiful soul
chiseled by our Maker;
And those who loved you and missed you
Will sing in unison. To the music of angels.*

André Nguyễn Văn Châu